

מ"ח 1592/21 - דוד בלום נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 1592/21

לפני: כבוד המשנה לנשיאה נ' הנדל

המבקש: דוד בלום

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיון חוזר; בקשה לצרף תוספת; בקשה
לעדכון

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

בהחלטתי הקודמת דחיתי את הבקשה למשפט חוזר, מן הטעם שהמבקש לא פירט בבקשתו נימוקים שמסבירים מדוע הבקשה עומדת באמות המידה הקבועות בדין, וטענותיו הן ערעוריות במהותן. כעת הוגשה בקשה לעיון חוזר, ובה מתייחס המבקש לראשונה לעילות הקבועות בדין, וטוען כי הציג בבקשתו "ראיות חדשות" שמצדיקות לקיים משפט חוזר, וכי נגרם לו עיוות דין הואיל ולא היה מיוצג וניהל את ההליך מבית הסוהר. ברם, מעבר לשינויים המשמעותיים שיש בין הבקשה למשפט חוזר לבקשה לעיון חוזר – גם לגופם של דברים לא הציג המבקש עילה לשנות מהחלטתי הקודמת.

כך, חלק מהראיות ה"חדשות" אינן ראיות חדשות, אלא תיעוד חדש של טענות ישנות שהעלה המבקש. לדוגמא, המבקש מציג כ"ראיה חדשה" מכתב של נציב תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות, שדחה תלונה שהגיש המבקש, ובין היתר הציג את טענות המבקש. ברי כי טענות אלה, שנדונו בערכאות קמא, אינן בגדר "ראיה חדשה" אך מפני שהן צוטטו במסמך מאוחר יותר. גם יתר הטענות אינן מצדיקות את שינוי החלטתי הקודמת. הראיות ה"חדשות" הן

עמוד 1

מסמכים רבים ושונים, שלכאורה נכתבו- לאחר ההליך המשפטי - בהתאם לדיווחים של המבקש לגורמים שונים, ובכל מקרה המבקש לא הסביר כיצד בכוחם לשנות את תוצאת ההליך, דהיינו לגבור על ממצאי המהימנות ביחס לעדויות ועל יתר הראיות, שלפיהן היו למבקש הכנסות מהון שהוא לא דיווח עליהן חרף ידיעתו כי עליו להגיש דוחות מס. אף היותו של המבקש בלתי מיוצג ויתר הטענות במישור זה אינן מגלות עילה לקיום משפט חוזר. מעבר לכך שהטענות כבר עלו בהליכים קודמים ונשקלו, הרי שכפי שפורט בפסק דינו של בית משפט השלום, בתחילה יוצג המערער בידי הסנגוריה הציבורית. ברם, בית משפט השלום שחרר אותה מייצוגו לבקשתה, נוכח חוסר שיתוף הפעולה של המבקש, ולאחר שגם האחרון ביקש לייצג את עצמו. לא עולה אפוא בנסיבות העניין כי הוכח עיוות דין שמצדיק לעיין מחדש בבקשה הקודמת.

הבקשה לעיון חוזר נדחית.

ניתנה היום, כ"ז בחשוון התשפ"ב (2.11.2021).

המשנה לנשיאה
